

ਇਹਨਾਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਮੁੜ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹੇਗੀ।

(13) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2008 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 2600

21 ਨਵੰਬਰ, 2008

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 — O.1-RL 9,0. 7RI. 11— ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਟਰੱਸਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ — ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ — ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਯੋਗ ਹੈ — ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਹੀਂ — ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਜਥੇਬੰਦਕ ਜਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ- ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਟਰੱਸਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ O. 7 RI ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 11 ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ - ਕੀ ਅਰਜ਼ੀ O. 22 RI ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ-ਟਰੱਸਟ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਲਈ 10 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. — ਹੋਲਡ, ਹਾਂ — ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਬਦਲੀ/ਲਾਜ਼ਮ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਟਰੱਸਟੀ

ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1-ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 2000 ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 9 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਗਲਤ ਜਥੇਬੰਦਕ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਜੁਆਇੰਟੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਟਰੱਸਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਸੀ/ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਟਰੱਸਟੀ ਸ਼੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਦੁਆਰਾ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟੀ ਸ਼੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

(ਪਾਰਾ 28 ਅਤੇ 29)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(11) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿ੍ਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਿ੍ਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਧਿਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹੁੰਜਨ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ/ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ CPC ਦੇ ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਮਰੱਥਾ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਸਥਿਤੀ ਅਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਟਰੱਸਟ ਮੁਦਈ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਕੋਈ ਮਿ੍ਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 3 ਨਹੀਂ। ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 3 ਮੁਦਈ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਟਰੱਸਟ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਮੌਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਹੈ। ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹੁੰਜਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰਤ ਟਰੱਸਟੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹੁੰਜਨ- ਟਰੱਸਟੀ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਬਦਲਣਾ/ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 32 ਅਤੇ 35)

ਓਪੀ ਗੋਇਲ, ਹਰੀ ਪਾਲ ਵਰਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਸੁਮਿਤ ਮਹਾਜਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਭੱਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਕੇ.ਐਸ.ਭੰਗੂ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਅਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਕੈਵੀਏਟਰ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

(1) ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 29 ਫਰਵਰੀ, 2008 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-19) ਅਤੇ 6 ਦਸੰਬਰ, 2007 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-15) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। (ਸੀਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ), ਲੁਧਿਆਣਾ, - ਜਿਸ ਵਿੱਚ (i) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ (ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜਗਤ ਸਿੰਘ) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3- ਕੁਲਵੰਤ ਕੌਰ ਵਿਰਦੀ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਰੂਲ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ (ਸਖਿਪ ਵਿੱਚ "CPC") ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; (ii) ਮੁਦਈ-ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹੁੰਜਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ; (iii) ਮੌਜੂਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 (ਪ੍ਰੋਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੇਖੀ) ਦੁਆਰਾ CPC ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਬਦਲੀ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ; (iv) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ (ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜਗਤ ਸਿੰਘ) ਵੱਲੋਂ ਸ. ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗਿਆਨੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਥਾਂ ਬਤੌਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਲਪਕ ਅਰਦਾਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੁਲਵੰਤ ਕੌਰ ਵਿਰਦੀ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਵਿੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ

ਗਿੱਲ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ਗੀ।

(2) ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1-ਮੁਦਈ-ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਟਰੱਸਟ, ਸਰਾਭਾ ਨਗਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਟਰੱਸਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ 21 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। 2000 ਦੁਆਰਾ ਸ਼. ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਨੇ ਵਿਦਵਤਾ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ), ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2-ਐਸ. ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗਿਆਨੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਕੂਲ ਦੀ ਲੋਕਲ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ: 3 ਨੂੰ ਹੋਰ ਰੋਕਣਾ—ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਪੇਂਜਿੰਗ ਤੋਂ ਕੁਲਵੰਤ ਕੌਰ ਵਿਰਦੀ ਅਤੇ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ, ਸਰਾਭਾ ਨਗਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸਕੂਲ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ, ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ (ਐਨਆਰਆਈ) ਨੇ 20 ਦਸੰਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਤੇ ਮਿਆਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ ਬਣਾਇਆ। ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਫਲਸਫੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਸੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਸੈਟਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼. ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਨੇ 11 ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ 25 ਫਰਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ ਵਸੀਕਾ ਨੰਬਰ 462 ਵਿਰੁੱਧ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਕੋਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਰੁ. 1,35,628.50 Ps, 8 ਸਤੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 2,70,256.50 ਰੁਪਏ, ਹੋਰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਅਤੇ 13 ਜੂਨ, 1973 ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ ਨਗਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ 30.28.22 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸਕੂਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਸ਼. ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਨੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ 7 ਜੂਨ, 1973 ਨੂੰ ਵਸੀਕਾ ਨੰਬਰ 2096 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਕੋਲ ਦੁਬਾਰਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਸੰਸਥਾ ਉਹੀ ਰਹੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ 25 ਅਕਤੂਬਰ 1983 ਨੂੰ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਕੋਲ ਵਸੀਕਾ ਨੰਬਰ 8921 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਰਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਸੰਸਥਾ/ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਗਤ ਸਿੰਘ-ਮੁਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼. ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਸਨ। 25 ਅਕਤੂਬਰ 1983 ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੁੜ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਗਤ ਸਿੰਘ 5 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਬਣੇ। ਇਹ ਵੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਜਗਤ ਸਿੰਘ - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਗਿਆਨੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ - ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੁਲਵੰਤ ਕੌਰ ਵਿਰਦੀ - ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ. ਸ਼. ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ, ਜੋ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਸਨ, ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸੂਚੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਕੇ, ਜਗਤ ਸਿੰਘ - ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਹੋਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਕੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਸੁਸਾਇਟੀਜ਼ ਕੋਲ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਵਾ ਲਿਆ,

ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ/ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, 22 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਇਹ ਮਤਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸ. ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਥਾਂ ਸ੍ਰੀ ਰਜਿੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਵਾਈਸ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਮਤਾ ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ 3 ਦਸੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਮਤੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ-ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਓ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਨੂੰ 1 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਬਾਰੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨਵੇਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾ ਕੇ ਮੋਟਾ ਦਾਨ ਨਕਦੀ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰਕਮ ਹੜੱਪ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ-ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਫੀਸ, ਦਾਨ, ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਦਿਅਕ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਕਾਰਨ ਸਕੂਲ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਤੀ 28 ਫਰਵਰੀ, 2000 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-2) ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ 'ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ' ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਸ. ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਦੀ ਮੌਤ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ, ਗਿਆਨੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ-ਮੁਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ 11 ਅਗਸਤ, 2003 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਨੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2, ਸ. . ਜਗਤ ਸਿੰਘ-ਮੁਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ. 22 ਅਗਸਤ, 2003 ਦੇ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਥਾਂ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਕੱਤਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਗਤ ਸਿੰਘ - ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਮਿਆਦ ਵੀ 12 ਮਾਰਚ, 2004 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ - 15 ਮਾਰਚ, 2004 ਦੇ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜਗਤ

ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੁਲਵੰਤ ਕੌਰ ਵਿਰਦੀ 1 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ - ਮਿਤੀ 15 ਮਾਰਚ, 2004 ਨੂੰ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਸ਼. ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਰਾਜਿੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(5) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 3—ਕੁਲਵੰਤ ਕੌਰ ਵਿਰਦੀ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ 7 ਦਸੰਬਰ 2004 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-3) ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਸਲੀ ਸੂਟ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। 14 ਫਰਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮਿਤੀ 7 ਦਸੰਬਰ, 2004 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-3) ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-3/A) ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗਿਆਨੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜਗਤ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਸਿੰਘ।

(6) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ-ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 3 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ/ਅਸਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਦਲਣ ਲਈ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਗਿਆਨੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਬਤੌਰ ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ :-

- (i) ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਕੱਤਰ ਸ
- (ii) ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਧਾਨ

(7) ਅਤੇ ਕੁਲਵੰਤ ਕੌਰ ਵਿਰਦੀ ਦੀ ਥਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵਜੋਂ ਰਾਜਿੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦਾ ਨਾਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 10 ਜਨਵਰੀ 2002 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

(8) ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗਿਆਨੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 10 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਤੀ 16 ਨਵੰਬਰ, 2004 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-5) ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ- ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਅਤੇ ਜਗਤ ਸਿੰਘ- ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 1। ਉਕਤ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 2005 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-6) ਦੀ ਅਗਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(9) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 22 ਫਰਵਰੀ/22 ਮਈ, 2005 ਦਾ ਜਵਾਬ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-7) ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 3 ਜਨਵਰੀ, 2005 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-4) ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 8 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਹੋਈ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ

2004 ਸ਼. ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹੁੰਜਨ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੀਬਿਤ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ 'ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਟਰੱਸਟ' ਮੁਦਈ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਟਰੱਸਟੀ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹੁੰਜਨ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹੁਣ ਅਜਿਹੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜੋ ਹੁਣ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਕੋਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਥਿਤ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਬਦਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੇਖੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਨੁਸੂਚੀ P-8 ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਸ੍ਰੀ ਭੈਲ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਪਰ ਟਰੱਸਟ ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਧਿਰ ਹੈ ਉਹ ਕਦੇ ਮਰਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹੁੰਜਨ ਜੋ ਕਿ ਟਰੱਸਟੀ ਹਨ, ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

(10) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3—ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਖੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-9) ਦੁਆਰਾ ਸ. ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ. ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਖੀ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ/ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 2005 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ 2 ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਜਵਾਬ 03 ਦਸੰਬਰ 2005 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅੰਕੜਾ P-10) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ-ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ੍ਰੀ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਕੱਤਰ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਖੀ ਜਾਂ ਹਰਮੋਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਖੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਝਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(11) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 10 ਮਈ, 2006 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-1 1) ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ

ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹੁੰਜਨ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਮੁਦਈ-ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ 8 ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ, ਟਰੱਸਟ ਦੇ 2004 ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਦਾਲਤੀ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ-ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 16 ਮਈ, 2006 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-12) ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਦੀ ਸਾਲ 2000 ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦਰਖਾਸਤ 10 ਮਈ 2006 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬੇਲੋੜੀ ਸਮਾਂ ਰੋਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਅਰਜ਼ੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿਚ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹੁੰਜਨ ਨਾ ਤਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਦੇ ਕਥਿਤ ਮਤੇ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਪੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

(12) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 30 ਮਈ, 2006 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਪੀ-13) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ(ਆਂ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮਿਤੀ 30 ਮਈ, 2006 ਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੈਰਾ ਨੰ: 1 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹੁੰਜਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਖੀ ਹਨ। ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪੈਂਡਿੰਗ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਅਸਲ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਾਰਿਸ ਕੌਣ ਹੈ-ਸਕੂਲ ਦੀ ਸਥਾਨਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ।

(13) ਰਾਹੀਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 3

ਜਨਵਰੀ, 2005 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-4) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਲਪਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਲਾਗੂ/ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ nil (ਅਨੈਕਸਚਰ P-9) ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੇਖੀ।

"ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਮ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਥਾਂ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੇਖੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। 11 ਦਸੰਬਰ, 2007 ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਮੁਦਈਏ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।"

(14) ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਤਿੰਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜਗਤ ਸਿੰਘ (ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਤ 12 ਮਾਰਚ, 2004 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ), ਭਗਤ ਸਿੰਘ (ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਤ 11 ਅਗਸਤ, 2003 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ) ਅਤੇ ਕੁਲਵੰਤ ਕੌਰ ਵਿਰਦੀ (ਜੋ 11 ਅਗਸਤ, 2003 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ)। 10 ਜਨਵਰੀ 2002), ਹੁਣ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜਗਤ ਸਿੰਘ; ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੇਖੀ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਬਦਲੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(15) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ-ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 6 ਦਸੰਬਰ, 2007 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਤੀ 19 ਜਨਵਰੀ, 2008 (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-16) ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਮਿਤੀ 9 ਫਰਵਰੀ, 2008 (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-16/ਏ) ਮਿਤੀ 19 ਜਨਵਰੀ, 2008 (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-16) ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਕੀਲ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੇਖੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸੋਧਿਆ ਮੁਦਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

(16) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 29 ਫਰਵਰੀ, 2008 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-19) ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਮਿਤੀ 7 ਦਸੰਬਰ, 2004 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-3) ਕੁਲਵੰਤ ਕੌਰ ਵਿਰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਮੂਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 3 ਜਨਵਰੀ, 2005 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-4) ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ; ਇੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ nil (ਅਨੈਕਸਚਰ P-9) ਅਤੇ ਬਦਲੀ ਲਈ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹੰਜਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 10 ਮਈ, 2006 (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-11); ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਟਰਸਟ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਟਰਸਟ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ

ਅੱਗੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਕਾਰਡ ਐਲਾਨ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ/ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

“ਪੈਰਾ 13 : ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ 25 ਫਰਵਰੀ, 1970 ਦੀ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ ਡੀਡ ਦਰਜ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਸੀਕਾ ਨੰ. 462, ਵਹੀ ਨੰ. 4, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨੰ. 13, ਪੈਨਾ ਨੰ. 25 ਫਰਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ 281। ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟਰੱਸਟ ਡੀਡ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਸੀਕਾ ਨੰ. 462, ਵਹੀ ਨੰ. 4, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨੰ. 13 ਪਾਨਾ ਨੰ. 281 ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਟਰੱਸਟ ਡੀਡ ਰਜਿਸਟਰਡ ਟਰੱਸਟ ਡੀਡ ਵੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਟਰੱਸਟ ਡੀਡ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਪੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 7 ਜੂਨ, 1973 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਪੀ ਭਾਵ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ 'ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 25 ਅਕਤੂਬਰ 1983 ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਬਾਰੇ, ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟਰੱਸਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ 'ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ, ਜੋ ਕਿ 7 ਜੂਨ, 1973 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ, ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਟਰੱਸਟ ਰਜਿਸਟਰਡ ਟਰੱਸਟ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਆਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਸਧਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਵਕੀਲ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਟਰੱਸਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਨਿਆਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ

ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 151 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 10 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਟਰੱਸਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਟਰੱਸਟ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਕਾਲੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਮੰਗਤ ਰਾਮ 2001 (2) ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੇਸ 241 (ਪੀ ਐੱਫ ਐਚ) ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਰਡਰ XXIIR ੂਲ 3 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਲਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਸੂਚੀ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਝਗੜਿਆਂ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ

ਅਗਵਾਈ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ , ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਵੀ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "

(17) ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ 6 ਦਸੰਬਰ 2007 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ (ਅਨੈਕਸਚਰ P15) ਅਤੇ 29 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਫਰਵਰੀ, 2008 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ PI9) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ), ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(18) ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(19) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1-ਟਰੱਸਟ-ਪਲੇਟੀਫ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸ਼ੀਮਤੀ ਕੁਲਵੰਤ ਕੌਰ ਵਿਰਧੀ ਦੀ ਥਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਰਜਿੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਨੂੰ ਪੰਜਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(20) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਦੋ ਮੁੱਦੇ / ਨੁਕਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ: (i) ਕੀ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਦਈ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-1) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; (ii) ਕੀ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹੁੰਜਨ, ਟਰੱਸਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਬਦਲੀ/ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?

(1) ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਿੰਦੂ ਨੰ. 1 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 [ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਡੀ)] ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"11. ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ - ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

- (a) ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ;
- (b) ਜਿੱਥੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰਾਹਤ ਘੱਟ-ਮੁੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ;
- (c) ਜਿੱਥੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਸਹੀ ਕੀਮਤ ਹੈ, ਪਰ ਮੁਦਈ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਨਾਕਾਫੀ ਮੋਹਰ ਵਾਲੇ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ;
- (d) ਜਿੱਥੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

(21) ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨਿਲਪਪਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਪੇਪਟ ਅਤੇ ਕੋਟੇਚਾ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਸਟਾਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ" (1) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰੇ 14 ਤੋਂ 20 ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

14. ਸਲੀਮ ਭਾਈ ਬਨਾਮ ਐਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਿਆਨ ਹਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) ਅਤੇ (d) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਵਿਚਲੇ ਅਵੇਰਮੈਂਟਸ ਜਰਮਨ ਹਨ; ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗੀ।
15. ਆਈਟੀਸੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਸ਼ੁੱਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਭੁਲੇਖੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।
16. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਾਰਥਕ ਅਤੇ ਰਸਮੀ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਚੈਨੀ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਹੀਣ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੇ ਚਲਾਕ ਡਰਾਫਟਿੰਗ

(1) 2005 (7) SCC 510

ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਭਰਮ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਕੇ ਜਾਂਚ ਕਰ ਕੇ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਕੁਚਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਟੀ. ਅਰਿਵਨੰਦਮ ਬਨਾਮ ਟੀਵੀ ਸਤਿਆਪਾਲ)

17. ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੂਪ ਲਾਈ ਸਾਬੀ ਬਨਾਮ ਨਛੱਤਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਰੱਦ

ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

18. ਰੈਪਟਾਕੋਸ ਬ੍ਰੈਟ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗਣੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਰਡਰ 7 ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਲਾਗੂ ਸੀ।
19. ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੈਰਿਆਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਭਾਜਨ, ਵਿਭਾਜਨ, ਵੱਖਰਾਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੋਰਸ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਮੁੱਖ ਤੋਪ ਦੇ ਉਲਟ ਚਲੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਆਯਾਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਾਕ ਜਾਂ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਕੱਲਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪਦਾਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਹ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਜੋੜ ਜਾਂ ਘਟਾਓ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੀ-ਵੰਡਣ ਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਪੈਡੈਟਿਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।
20. ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਪਰਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਾਹਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦਾ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੈ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਧਿਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰਾਨਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ, ਆਰਡਰ 7 ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ। ਕੋਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

(22) 21 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 - ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼. ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ, ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ 12 ਟਰੱਸਟੀ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਨੇ ਟਰੱਸਟੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਨ ਜਾਂ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮਤਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। CPC ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਡੀਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦਾ ਬਹੁਮਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਅਨੁਵਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਯੋਗ ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੇਵਲ ਸਿੱਖਿਅਕ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 28 ਫਰਵਰੀ, 2000 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-2) ਸਵਰਗੀ ਸ਼੍ਰੀ. ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਸ. ਭਗਤ ਸਿੰਘ (ਮੂਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ) ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿੱਖਿਅਕ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮਿਤੀ 7 ਦਸੰਬਰ, 2004 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-3) ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕੁਲਵੰਤ ਕੌਰ ਵਿਰਧੀ

ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮਿਤੀ 3 ਜਨਵਰੀ, 2005 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-4) ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, - 29 ਫਰਵਰੀ, 2008 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-19) ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਰਥਾਤ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-2। ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ/ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਹਨ ਜੋ ਦੇਖੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੀ ਸੀ.ਪੀ.ਆਰ. ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ 3 ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਆਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੀ ਰਹੇਗਾ।

ਉਹੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਵੱਧਦੀ/ਲਗਾਤਾਰ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ/ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 28 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-2) ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਐਲਾਨਾਰਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੀਪੀਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਬਦਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ, ਉਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-2) ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਅਰਜ਼ੀ Annexure P-2 ਲਿਖਿਤ ਹੈ, ਅਣਪਛਾਤੇ ਆਰਡਰ Annexure P-19 ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(23) ਅੱਗੇ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਮੰਦਰ ਜਮਨਾ ਦਾਸ ਜਵਾਰ ਲਾਲ ਐਸ. ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਮਹਾਂਬੀਰ ਦਲ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ" (ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 2) "ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਲੀ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਮਹਾਂਬੀਰ ਪਰਸ਼ਾਦ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਸ਼. ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਜੈਨ" (3) "ਆਤਮਾਰਾਮ ਰਣਫੋਧਾਈ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਮਹੁਸੈਨ ਮੋਹਿਆਦੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ" (4) "ਬੈਜਨਾਥ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਾਉਂਟ ਟੈਕੋਵਤੀ ਕੁਏਰ ਅਤੇ ਹੋਰ" (5)। CPC ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਟਰੱਸਟ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹਿਸ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਟਰੱਸਟ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(24) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਦਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਕਾਨੂੰਨ (2) 2003 (1) ਆਰਸੀਆਰ (ਕਿਰਾਏ) 582 (3) 1984 (1) ਆਰਸੀਆਰ (ਕਿਰਾਏ) 422 (4) ਏਆਈਆਰ 1973 ਗੁਜਰਾਤੀ 13 (ਐਫਬੀ) (5) ਏਆਈਆਰ 1962 ਪਟਨਾ 285 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ (FB)

"ਰਾਮ ਪਾਲ ਕੰਵਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਵ.

"22. ਆਪਣੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੰਪੱਤੀ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਪੱਤੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੁਆਰਾ ਸੈਟਲਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਸੁਟ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈਮੁਰਤੀ, ਐਡਮੋਟ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟ ਆਦਿ, ਬਿਨਾਂ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਦੇਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਵਿਧੀ.ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੇਸੂ ਬਨਾਮ ਜਵਾਲਾ, ਰੰਗਾਸਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਵਾਮੀ ਅਈਅਰ, ਇਤੀਆਤ ਅਹਿਮਦ ਕੁੱਟੀ ਬਨਾਮ ਵਾਇਲੀਹਠ ਅਯਤਰਮਨ ਕੁੱਟੀ, ਸ਼ਾਦੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕਿਸਲਟਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਕਵਾ ਬੱਲਾਜੀ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਸ਼ਾਦੀ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਰਮ ਦੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ :-

"ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੋ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਹਨ, ਉਹ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। : ਪਰ ਕੀ ਉਪਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਕੇਸ. ਬਣਾਉਣਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

ਟਰੱਸਟੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਢਾਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟਰੱਸਟੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। "

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(25) ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ 3 ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਸੁਟ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 92 ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 92 ਸੀਪੀਸੀ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਦੀ

ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਝਗੜਾ ਟਰੱਸਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਕੂਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ-ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਸਕੂਲ ਦੇ ਖਾਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਫੁਰਮਾਨਹਕਮਨਾਮਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਲੋਕਲ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਸਰਾਭਾ ਨਗਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ। ਮੁਦਈ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਦਾਨ, ਫੀਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਰਕਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਨ ਤੋਂ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਟਰੱਸਟ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਕਮੇਟੀ, ਸਕੂਲਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਮ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਹਾ 'ਤੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ! ਮੁਦਈ ਟਰੱਸਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸਕੂਲਾਂ ਅਤੇ ਫਰਟ! ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਕੂਲ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਅਤੇ . ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਫੁਰਮਾਨਮੁਦਈ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਫੁਰਮਾਨਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਗਏ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਣ! ਜੇਕਰ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਕੂਲ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਰਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(26) ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 10 ਵਿੱਚ "ਐਮ ਪ੍ਰਗਦਾਸ ਜੀ ਗੁਰੂ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਜੀ ਬਨਾਮ ਪਟੇਲ ਈਸ਼ਵਰਲਾਲਭਾਈ ਨਰਸੀਭਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ" (7) ਦਾ ਕੇਸ[;oi ਫਾਈਵ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

"10. ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਂ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਜਨਤਕ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦੌਲ 'ਤੇ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਆਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਬਦੁਰ ਰਹੀਮ ਬਨਾਮ ਬਰਕਤ ਅਲੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਟਰੱਸਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਧਾਰਾ 92 ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ,

ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੱਖ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਖੋਜ ਇੱਕ ਕਠੋਰ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਰਮਾਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ। ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਫਾਈਨਾਂਲ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਆਰਡਰ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਪਾਰਟੀ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਸਹਿਣ ਕਰੇਗੀ। "

(27) ਅਤੇ H AndItHon'blenSupreme iCourt▶ ਅਗਲੇ ਜੁਡ ਵਿੱਚ "ਹਰਿੰਦਰ ਨਾਥ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਲੀਰਾਮ ਦਾਸ (ਮਿਤਕ) ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਅਤੇ LRs ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਤੇ ਹੋਰ" (8) ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ :-

(13) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 92 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਰਾ 12 ਵਿਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆਂ :-

I ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਧਰਮੋਤਰ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ ਜੋ ਭਾਨੁਕੁਚੀ ਸਤਿ ਸੰਗੀ ਸਤਰਾ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤੋਹਫੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਸਤਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ;

- (2) ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਡੌਲ ਤਿਉਹਾਰ ਅਤੇ ਆਮ ਨਾਮ-ਕੀਰਤਨ ਦੇਖ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨਾਲ ਸਤਰਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ;
- (3) ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਕਿ ਸਤਰਾ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਆਪਣੀ ਬਸਤੀ ਅਤੇ ਝੋਨੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਮਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਤਰਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।
- (4) ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਹਤ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ

ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਹਤ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 92 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਂ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਜਨਤਕ ਟਰੱਸਟ ਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਾਹਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਮਹੰਤ ਪ੍ਰਗਦਾਸ ਜੀ ਗੁਰੂ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਜੀ ਬਨਾਮ ਪਟੇਲ ਈਸ਼ਵਰਲਾਲਭਾਈ ਨਰਸੀਭਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ *reliefs* ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਜੇ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। "

(28) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, i ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, N *indview of the settled proposition of law, above*, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 2000 ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 9 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਜਥੇਦਾਰ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਸੀ/ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

(29) ਇਸ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਟਰੱਸਟੀ ਰਾਹੀਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ. ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟੀ ਸ. ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

2. ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ 3 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ (ਅਨੋਕਚਰ ਪੀ-4) ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ "ਵਿਕਲਪਿਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ" ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ

ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਬਦਲੇ/ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀ ਲਿਟਸ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ (ਮੁਦਈ ਧਿਰ) ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਲਾਗੂ/ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਸਹਿ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ) ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਦੋ ਸੈੱਟ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਬਦਲੇ/ਇੰਪਲਾਈਮੈਂਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਸੈੱਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਕੌਣ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰਕੇ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੀਪੀਸੀ ਦਾ ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 7 ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 1 ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ-"ਜਿੱਥੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਨਿਵਾਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਰਾਜਿੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ; ਉਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 3 ਜਨਵਰੀ, 2005 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-4) ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਇਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਹੈ। ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(30) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਰੂਲ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ੍ਰੀ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹੁੰਜਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਆਰਡਰ 22 ਰੂਲ 3 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਸ੍ਰੀ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹੈ (ਅੰਕੜਾ P-1)। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਸ. ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਇਸ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ: ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਮਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਸ. ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ. ਸ੍ਰੀ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 8 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਦੀ ਥਾਂ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਮ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਮੁਦਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ। ਟਰੱਸਟ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ/ਨਿਆਇਕ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਜੋਂ ਸ੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਦੇ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣੇ ਨਾਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਰੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਟਰੱਸਟ ਬਦਲਦੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਟਰੱਸਟ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਥੇ ਹੀ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ/ਟਰੱਸਟ ਡੀਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(31) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਉ

ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਕਈ ਮੁਦਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ/ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। "ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(11) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮੌਤ ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ. ”

(32) ਉਪਰੋਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(11) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਧਿਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹੁੰਜਨ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ/ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ CPC ਦੇ ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਮਰੱਥਾ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਟਰੱਸਟ ਮੁਦਈ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਕੋਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 3 ਨਹੀਂ। ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 3 ਮੁਦਈ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਟਰੱਸਟ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਮੌਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਹੈ। ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹੁੰਜਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਟਰੱਸਟੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ "ਤਿਰੁਮਲਾਈ ਪਿੱਲਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਰੁਣਾਚੇਲਾ ਪਦਯਾਚੀ ਅਤੇ ਹੋਰ" (9) ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਨੋਟ-(ਬੀ) ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“(ਬੀ) ਸਿਵਲ ਪੀ.ਸੀ., 0.22, ਆਰ.10—ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਟਰੱਸਟੀ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੀਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਟਰੱਸਟੀ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਭਰਨ ਲਈ ਨਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਚੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੀਮਾ ਏਆਈਆਰ 1922 ਮੈਡ, 402 ਅਤੇ ਏਆਈਆਰ 1924 ਮੈਡ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ 615। ”

(33) ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ "ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਈ ਕੁਨਾਈ ਮਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ

ਕਾਨਪੁਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ" (10), ਮੁੱਖ ਨੋਟ (ਏ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

“(a) ਸਿਵਲ ਪੀ.ਸੀ. (1980), ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 3, 10 - ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ — ਕੁਝ ਦੀ ਮੌਤ

- (9) ਏਆਈਆਰ 1926 ਮਦਰਾਸ 540
(10) 1993 HRR40

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਟਰੱਸਟੀ—ਨਵੇਂ ਨਿਯੁਕਤ ਟਰੱਸਟੀ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਿਤਕ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਨਹੀਂ ਹਨ—ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨਵੇਂ ਟਰੱਸਟੀ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ: ਏਆਈਆਰ 1923 ਮੈਡਾ 540, ਰਿਲ, ਏਆਈਆਰ 1952 ਪੈਟ 323 ਅਤੇ ਏਆਈਆਰ 1933 ਕੈਲ 329 ਅਤੇ ਏਅਰ 1951 ਸ਼ਿਮਲਾ 257, ਰੈਫ .

(34) ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਰੂਲ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹੁੰਜਨ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਰ ਫੋਰਬਰਸਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਲ 2000 ਵਿੱਚ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ ਸਨ, ਮਤਾ 8 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਨੂੰ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਅਤੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 10 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ 10 ਮਈ, 2006 (ਪੀ-11) ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ "ਫਕੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੀਮਤੀ ਸਰਸਵਤੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ" (11), ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਸ਼ਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਾਲ 1987 ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 10 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਸਾਲ 1991 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦੇਰੀ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਏਆਈਆਰ 1960 ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਪੰਨਾ 382 (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਏਆਈਆਰ 1926 ਮਦਰਾਸ ਪੰਨਾ 540 (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(35) ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹੁੰਜਨ-ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਬਦਲੀ/ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

(36) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 29 ਫਰਵਰੀ, 2008 (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਪੀ-19) ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 6 ਦਸੰਬਰ, 2007 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-15) ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚੁਣੌਤੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(37) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ 29 ਫਰਵਰੀ, 2008 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-19) ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜ ਤੋਂ ਪੀੜਤ. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਬਲਿਕ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਹਿੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਜਲਦੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ

ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ